

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

IN GEDING BRENGEN VAN PSYCHIATRISCH RAPPORT OVER SLACHTOFFER

Raad van Discipline Amsterdam, 31 januari 2005
(*mrs. Markx, Hamer, De Regt, Verweel-Stokman en Voorhoeve*)

In zijn algemeenheid heeft een advocaat in een strafzaak een grotere mate van vrijheid ten gunste van zijn cliënt dan een advocaat in een civiele zaak. In casu diende het in het geding brengen van een psychiatrisch rapport, dat over het slachtoffer van een misdrijf was opgemaakt, een redelijk doel. De vraag hoe de cliënt van de advocaat het rapport in zijn bezit heeft gekregen, is voor de beoordeling niet relevant.

- *Advocatenwet art. 46 (2.3 Gedragingen in strafzaken; 3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)*
- *Gedragsregel 1*

Feiten

Mr. X staat een cliënt bij die ervan wordt verdacht een aanslag te hebben gepleegd op zijn voormalige zwager, thans klager. Bij de behandeling van het hoger beroep van de strafzaak zal klager als getuige worden gehoord. Daaraan voorafgaand zendt mr. X aan het gerechtshof een over klager opgemaakt psychiatrisch rapport toe, met het verzoek dat aan het strafdossier toe te voegen. Klager maakt daartegen bezwaar, ondermeer in kort geding, omdat openbaarmaking van de inhoud een inbreuk betekent op zijn privacy en omdat het rapport op onrechtmatige wijze, namelijk door diefstal uit zijn woning, in het bezit van mr. X zou zijn gekomen. De vordering in kort geding wordt afgewezen waarna klager als getuige in de strafzaak wordt gehoord en het rapport aan de orde komt.

De klacht bestaat uit twee onderdelen. Het eerste onderdeel is dat mr. X gebruik maakt van het rapport in het strafproces zonder toestemming van klager terwijl mr. X bovendien wist of had moeten weten dat deze gegevens onrechtmatig verkregen waren.

Het tweede onderdeel houdt in dat mr. X klager op onheuse wijze heeft ondervraagd, tijdens zijn verhoor als getuige.

Overwegingen

De beide klachtonderdelen lenen zich voor gezamenlijke behandeling. De raad stelt voorop dat het zogenaamde medisch geheim alleen geldt in de relatie arts-patiënt. Het is een arts niet toegestaan, zonder toestemming van de patiënt, medische gegevens aan anderen dan de patiënt te verstrekken. Deze geheimhoudingsverplichting ten aanzien van medische gegevens geldt evenwel niet voor een advocaat, zij het dat deze wel rekening moet houden met het feit dat deze gegevens van persoonlijke aard zijn.

Een advocaat heeft een grote mate van vrijheid om te bepalen wat de belangenbehartiging van zijn cliënt vergt. Deze vrijheid vindt haar beperking in een behoorlijke belangenafweging, waarbij de advocaat rekening moet houden met de gerechtvaardigde belangen van anderen dan zijn cliënt. Daarbij overweegt de raad dat in zijn algemeenheid een advocaat in een strafzaak een grotere mate van vrijheid ten gunste van zijn cliënt heeft dan een advocaat in een civiele zaak. Zo mag van een advocaat in een strafzaak verwacht worden dat hij alles doet dat in het belang van zijn cliënt is, waartoe het overleggen van stukken met betrekking tot een getuige (ook als dat een medische rapportage over die getuige is) gerekend kan worden, mits dit een redelijk doel dient. Van dit laatste was in het onderhavige geval zeker sprake gezien de ernst van de verdenking en de hoge straf die de cliënt van mr. X kon verwachten. De vraag hoe de cliënt van mr. X aan dit rapport is gekomen is naar het oordeel van de raad niet relevant. Anders dan klager kennelijk meent vallen stukken die de advocaat in een strafzaak inbrengt niet onder het leerstuk van onrechtmatig verkregen bewijs in strafzaken; dat leerstuk heeft alleen betrekking op door het openbaar ministerie aangedragen bewijs.

De raad heeft overigens niet kunnen vaststellen op welke wijze (al dan niet rechtmatig) het rapport in het bezit van de cliënt van mr. X is geraakt. De hiervoor bedoelde belangenbehartiging en belangenafweging bracht in deze zaak mee dat mr. X naar het oordeel van de raad niet tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld door gebruik te maken van het medisch rapport van klager.

Met betrekking tot de ondervraging ter zitting merkt de raad op dat het aan de rechterlijke instantie die de strafzaak behandelt is te beslissen over toelating van zo'n rapport, alsmede omtrent de wijze waarop daarvan gebruik wordt gemaakt, waartoe de (wijze van) ondervraging (door mr. X) behoort. Wat er zij van de overwegingen op dit punt in het arrest van het hof, de raad kan niet vaststellen wat zich op de zitting heeft afgespeeld en kan dus niet beoordelen of mr. X zich niet gedragen heeft zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Het feit dat klager behalve getuige ook slachtoffer in deze zaak was doet begrijpen dat klager zich gekwetst heeft gevoeld maar kan geen verschil brengen in de tuchtrechtelijke beoordeling van het handelen van mr. X. Beide klachtonderdelen zijn derhalve ongegrond.

Beslissing

Ongegrondverklaring van de klacht.

VERDELING VAN TOEVOEGINGSVERGOEDING

Hof van Discipline, 21 februari 2005, nr. 4121

(*mrs. Peeperkorn, Schokkenbroek, Van Loo, Creutzberg en Meerman-Padt*)

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 21 juni 2004

(*mrs. Houterman, Van Boxsel, Erkens, Theunissen en Houtakkers*)

De verdeling van de toevoegingsvergoeding in een bewerkelijke strafzaak tussen de aanvankelijk optredende en de opvolgende advocaat. Een door de deken geïnitieerde enquête binnen de Vereniging van Strafrechtadvocaten.

- *Advocatenwet art. 46 (5.3. Overname van zaken 5.5. Nakomen van financiële verplichtingen)*
- *Besluit Vergoedingen Rechtsbijstand art. 33 lid 1*

Feiten

Mr. A staat de verdachte B bij in een strafzaak op basis van toevoeging. Hij werkt 29 uur aan de zaak. De behandeling wordt vervolgens overgenomen door mr. X.

Het gaat om een strafzaak waarin de toevoegingvergoeding als volgt berekend wordt: voor de eerste 24 uur het forfaitaire bedrag van € 1.180,67 inclusief BTW (dus ongeacht het werkelijke aantal bestede uren, hetgeen bij een tijdsbesteding van precies 24 uur leidt tot een vergoeding van € 49,19 inclusief BTW per uur) en voor ieder volgend uur € 103,97 inclusief BTW.

Van toepassing is art. 33 lid 1 Besluit Vergoedingen Rechtsbijstand dat luidt: 'Indien in een zaak achtereenvolgens door twee of meer rechtsbijstandverleners, niet werkzaam in hetzelfde samenwerkingsverband, rechtsbijstand is verleend, wordt de vergoeding betaald aan de rechtsbijstandverlener die het laatst is toegevoegd. De rechtsbijstandverleners verdelen het bedrag in onderling overleg naar verhouding van de verrichte werkzaamheden.'

Mr. A dient het aan hem verstrekte toevoegingsformulier ter declaratie in bij de Raad voor Rechtsbijstand waaronder hij ressorteert, terwijl mr. X dat doet bij de Raad voor Rechtsbijstand waaronder hij valt. Deze wijze van afwickelen is gebaseerd op een administratieve maatregel die tussen de vijf raden voor rechtsbijstand is afgesproken maar die het bepaalde in art. 33 lid 1 BVR onverlet laat.

Tussen mr. A en mr. X ontstaat verschil van mening over de verdeling. Mr. A vindt het redelijk dat de gehele vergoeding wordt gedeeld door het totaal aantal gewerkte uren om zo tot een bedrag per uur te komen dat gelijk is voor alle aan de zaak bestede uren. Mr. X daarentegen stelt zich op het standpunt dat mr. A voor de eerste 24 door deze aan de zaak bestede uren slechts het hierboven genoemde forfaitaire bedrag toekomt.

Mr. A wendt zich tot de deken. Deze doet een bemiddelingsvoorstel (de inhoud daarvan wordt uit de beslissingen niet duidelijk – bew.) dat door mr. A wèl maar door mr. X niet wordt aanvaard.

Dekenbezwaar

Mr. X weigert de toevoegingvergoeding in onderling overleg met zijn voorganger-rechtsbijstandverlener te verdelen naar verhouding van de

verrichte werkzaamheden. Dit handelen of nalaten van mr. X betaamt een behoorlijk advocaat niet.

Ter toelichting stelt de deken dat het door mr. X ingenomen standpunt niet redelijk is omdat mr. X aldus eenzijdig profiteert van het feit dat mr. A de forfaitaire uren heeft 'vol gemaakt'. De deken vindt anderszids het standpunt van mr. A ook niet redelijk omdat de gemiddelde vergoeding per uur toeneemt naarmate de tijdsbesteding van mr. X groter is in een fase dat mr. A met de zaak geen bemoeienis meer heeft.

Verweer

Mr. X wil zich houden aan de letter van art. 33 lid 1 Besluit Vergoeding Rechtsbijstand. Hoewel het huidige toevoegingenstelsel soms tot nare declaratiesituaties kan leiden dient de uitkomst ervan geaccepteerd te worden. Het is niet aan mr. X om eigenhandige aanpassingen aan te brengen in een door de wetgever ontworpen stelsel dat, hoewel soms hard, duidelijk is.

Hij vraagt zich af hoe hij de gedachte achter het voorstel van de deken dient toe te passen op de circa 150 andere toevoegingen die hij jaarlijks in overgenomen zaken declareert. Hij vraagt zich verder af in welke gevallen er een a-systematische aanpassing dient plaats te vinden. Moet hij dan op eigen initiatief komen met een niet in het stelsel passend voorstel of dient de voorgaande advocaat daar om te vragen? Wat te doen als de voorgaande raadsman door onkunde of onervarenheid nodeloos veel uren heeft besteed aan een zaak?

Overwegingen van de raad

De kern van het bezwaar van de deken is dat mr. X weigert in onderling overleg met mr. A de toevoegingsvergoeding te verdelen naar verhouding van de verrichte werkzaamheden. Mr. X heeft uiteengezet dat hij het met de opvatting van de deken noch met die van mr. A eens is. Hij acht het onjuist om af te wijken van de letterlijke tekst van art. 33 lid van het Besluit Vergoedingen Rechtsbijstand. Hij vraagt zich af in welke gevallen er een a-systematische aanpassing zou moeten plaatsvinden. Dit zou volgens mr. X tot grote verwarring kunnen leiden.

De raad is van oordeel dat de stellingname van mr. X verdedigbaar is en niet onredelijk. Niet gezegd kan derhalve worden dat mr. X weigert de toevoegingsvergoeding met zijn voorganger-rechtsbijstandverlener te verdelen zodat het bezwaar als ongegrond dient te worden afgewezen.

De raad is zich er van bewust dat tussen mr. X en mr. A een onaangename situatie is ontstaan. De raad zou een bindend advies de meest aanvaardbare oplossing vinden.

Appel van de deken

De deken stelt beroep in en voert daarbij ondermeer het volgende aan. Mr. X is op grond van art. 33 lid 1 BVR en niet enkel op basis van redelijkheid gehouden tot verdeling van de aan hem uit te keren toevoegingsvergoeding met zijn voorganger-rechtsbijstandverlener mr. A.

Mr. X wenst de aan hem uit te keren toevoegingsvergoeding voor zichzelf te houden zonder deze met mr. A naar verhouding van de door ieder verrichte werkzaamheden te verdelen. De deken kan de raad niet volgen in de overweging dat dit in overeenstemming zou zijn met de letterlijke tekst van art. 33 lid 1 BVR nu deze immers juist

tot verdeling noopt.

Elkaar opvolgende rechtsbijstandverleners dienen de toevoegingsvergoeding in onderling overleg te verdelen naar verhouding tot de verrichte werkzaamheden. Dit is tussen elkaar opvolgende rechtsbijstandverleners gebruikelijk waarbij het door mr. A voorgestane systeem niet ongebruikelijk is. Door de aan hem uit te keren toevoegingsvergoeding voor zichzelf te behouden en daarmee iedere verdeling van dit bedrag met zijn voorganger-rechtsbijstandverlener te weigeren handelt mr. X in strijd met art. 33 lid 1 BVR en daarmee met de norm van art. 46 Advocatenwet.

Overwegingen van het hof

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Hieraan is naar aanleiding van het door de deken ingestelde hoger beroep en de uitslag van de door hem geïnitieerde enquête binnen de Vereniging van Strafrechtadvocaten nog toe te voegen dat de uitslag van deze enquête de juistheid van het oordeel van de raad slechts bevestigt. Uit het gegeven dat ca. 1/3 van de reagerende leden van die vereniging eenzelfde onderlinge verrekening tussen opvolgend advocaten aanhoudt als ook mr. X heeft gedaan, is immers af te leiden dat 2/3 van die leden een onderlinge afrekening in de door de deken aangegeven zin weliswaar redelijker acht, maar dat daarmee niet is gezegd dat mr. X een onjuiste onderlinge verrekening toepast, laat staan een waarvan hem tuchtrechtelijk een verwijt moet worden gemaakt.

Volgt

Bekrachtiging.

TIJDIG INDIENEN VAN AKTEVERZOEK

Hof van Discipline, 25 februari 2005 nr. 4145

(mrs. Fransen, Mout-Bouwman, Van den Bergh, Van der Hel en Homveld)

Raad van Discipline Arnhem, 19 juli 2004

(mrs. Zweers, Dam, Harenberg, Van de Loo en Poelmann)

De procureur is verantwoordelijk voor het tijdig en op juiste wijze indienen van een akteverzoek, wat betekent dat hij het nodige toezicht dient uit te oefenen op de daarmee samenhangende werkzaamheden die door een administratief medewerker worden uitgevoerd.

- *Advocatenwet art. 46 (1.4 De kwaliteit van de dienstverlening, 1.4.3 Andere verzuimen).*
- *Gedragsregel 4*

Feiten, beslissing van de raad

Mr. X is procureur in een familiezaak, die dient bij het gerechtshof, op verzoek van de advocaat van klager. Een door de advocaat van klager aan mr. X toegezonden akteverzoek met producties wordt bij de griffie ingediend maar daar niet tijdig ontvangen. Aan mr. X wordt een prempitoir uitstel van twee weken verleend voor het fourneren van stukken. Op de fournerdatum wordt het volledige dossier overgelegd,

inclusief de nog niet genomen akte, zonder dat dit laatste expliciet op de rol wordt vermeld. Het gerechtshof stelt daarop mr. X in de gelegenheid alsnog een formeel akteverzoek te doen, onder voorwaarde dat de wederpartij ermee akkoord zou gaan. Omdat dat akkoord niet kon worden verkregen is de akte niet genomen. Bij arrest wordt een vordering van klager op zijn voormalig echtgenote ten belope van f 40.000 afgewezen en een vordering van die ex-echtgenote op klager ten belope van f 30.000 toegewezen. Er wordt, na verkregen advies, geen cassatie ingesteld.

Klager stelt mr. X aansprakelijk voor de door hem geleden schade die hij berekent op f 89.677,38. De beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van mr. X biedt tegen finale kwijting f 28.006 aan. Na bemiddeling door de deken wordt een bindend advies uitgebracht waar klager zich niet mee kan verenigen.

Het eerste klachtonderdeel houdt in dat mr. X als procureur tot tweemaal toe heeft verzuimd een akte tijdig op de daartoe voorgeschreven wijze in het geding te brengen. Klachtonderdeel 2 luidt dat mr. X vervolgens zich aan zijn verantwoordelijkheid heeft onttrokken en heeft nagelaten de zaak naar behoren af te wikkelen.

De raad overweegt dat het handelen respectievelijk nalaten van mr. X in zijn hoedanigheid van procureur aan dezelfde tuchtrechtelijke toetsing onderworpen is als zijn optreden als advocaat. De klacht wordt in zoverre gegrond bevonden dat een als procureur gemaakte fout in tuchtrechtelijk opzicht voor verantwoordelijkheid van mr. X komt, ook al is de administratieve zorg voor de procuraten toevertrouwd aan een ervaren medewerker. Mr. X heeft vervolgens, toen bleek dat klager niet akkoord was met het aanbod van de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar, alles gedaan wat redelijkerwijs van hem kon worden verlangd door mee te werken aan een bindend advies. Het kan hem niet worden tegengeworpen dat de bindend adviseur niet alle door klager vooraf gestelde voorwaarden in acht zou hebben genomen.

Er wordt afgezien van het opleggen van een maatregel aangezien mr. X er al blijk van heeft gegeven de gevolgen van de nalatigheid van zijn medewerker te hebben aanvaard.

Overwegingen van het hof

Klager voert als enige en algemene grief tegen de beslissing van de raad op klachtonderdeel 2 aan dat de raad, hoewel hij het eerste onderdeel van de klacht gegrond heeft geoordeeld, vervolgens heeft beslist dat mr. X niet tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld door de als gevolg van zijn beroepsfout door klager gestelde schade niet volledig te vergoeden, nu de verzekeraar slechts een gedeelte had vergoed.

De raad heeft daartoe onder meer overwogen dat mr. X de consequenties van de – door zijn medewerker gemaakte – fout direct aan zijn verzekeraar heeft doorgeleid en vervolgens zijn medewerking heeft verleend aan de beoordeling van de schade. Mr. X heeft vervolgens, toen klager zich niet akkoord verklaarde met het door de verzekeraar aangeboden bedrag ter vergoeding van de schade, zich bereid verklaard mee te werken aan een bindend advies.

Met de raad is het hof van oordeel dat mr. X vanuit tuchtrechtelijk oogpunt datgene heeft gedaan wat van hem kon worden verlangd om de door klager gestelde schade ten gevolge van de onder zijn verant-

woordelijkheid gemaakte fout te herstellen. Dat de verzekeraar een lager bedrag aan schadevergoeding heeft aangeboden en uitgekeerd dan waarop klager meende recht te hebben is niet te wijten aan de houding of het gedrag van mr. X.

Daargelaten de juistheid of onjuistheid van klagers standpunt dat de schade door hem geleden als gevolg van de gemaakte fout aanzienlijk meer belooft dan het bedrag aan schadevergoeding en kosten dat hem door de verzekeraar van mr. X is uitgekeerd, is het hof van oordeel dat mr. X mocht afgaan op het te dien aanzien door zijn verzekeraar ingenomen standpunt. De raad heeft dan ook terecht beslist dat mr. X tuchtrechtelijk niet laakbaar heeft gehandeld door zich te houden aan het door zijn verzekeraar ingenomen standpunt. De grief faalt derhalve.

Mr. X voert zijnerzijds als grief tegen de beslissing van de raad op klachtonderdeel 1 aan dat de fout gemaakt is door een ervaren medewerker die zelfstandig de procuraatswerkzaamheden pleegt te verrichten, dat hij voor die fout inderdaad de verantwoordelijkheid draagt en daarom civielrechtelijk aansprakelijk is voor de daardoor voor klager ontstane schade, maar dat de fout hem niet tuchtrechtelijk behoort te worden aangerekend. Daartoe stelt mr. X dat een enkele, erkende, fout als de onderhavige niet kan worden gekwalificeerd als een tuchtrechtelijk relevant vergrijp.

Mr. X is in de echtscheidingsprocedure van klager uitsluitend als diens procureur opgetreden. Een door de advocaat van klager aan het kantoor van mr. X, afdeling procuraten, gezonden akteverzoek met producties is eerst niet tijdig ingediend en bij een latere gelegenheid niet op de juiste wijze. De wederpartij weigerde vervolgens om een derde gelegenheid voor de indiening van het akteverzoek met producties te bieden, zodat indiening achterwege bleef.

Mr. X was als procureur verantwoordelijk voor het tijdig en op juiste wijze indienen van het akteverzoek met producties. De omstandigheid dat mr. X bepaalde daarmee samenhangende administratieve werkzaamheden liet verrichten door een ervaren medewerker, neemt niet weg dat hij voor de juiste uitvoering daarvan verantwoordelijk bleef en daarop het nodige toezicht diende uit te oefenen. Het ontbreken van toezicht is daarom in beginsel tuchtrechtelijk laakbaar. Dat ook het tweede verzuim heeft kunnen gebeuren getuigt van een zodanig gebrek aan toezicht en daarmee aan zorg voor de aan mr. X als procureur toevertrouwde belangen van klager, dat dit hem (ook) tuchtrechtelijk te verwijten valt.

De raad heeft de klacht dan ook terecht gegrond verklaard, zodat de grief geen doel treft.

Beslissing van het hof

Het hof bekrachtigt de beslissing van de raad.

(advertentie)

Pensioenfonds Horeca & Catering (PH&C) verzorgt de pensioenen voor circa 595.000 deelnemers die werkzaam zijn (of zijn geweest) bij ruim 35.000 werkgevers in de bedrijfstak. Het belegd vermogen van PH&C bedraagt op dit moment ruim € 2 miljard. PH&C voert regelingen uit voor het pensioenfonds en het VUT-fonds van de bedrijfstak Horeca, de SOHOR. In de komende jaren ligt de nadruk op een heldere communicatie met werkgevers, deelnemers, uitkeringsgerechtigden en andere betrokkenen.

PH&C is een ambitieus bedrijfstakpensioenfonds. Het pensioenfonds groeit van 80 naar ongeveer 100 medewerkers die actief zijn op het terrein van premieheffing, premieincasso, pensioenadministratie, uitbetaling van pensioenen, vermogensbeheer en beleid. De groei wordt veroorzaakt doordat PH&C de pensioenadministratie recentelijk geheel in eigen beheer heeft genomen. Wij zoeken dan ook mensen die willen meebouwen aan onze 'nieuwe' organisatie.

Interesse Stuur je sollicitatiebrief met CV vóór 24 maart 2006 naar Pensioenfonds Horeca & Catering, t.a.v. Nicole Schrijvers van Zenden, Personeelsfunctionaris, Postbus 7308, 2701 AH Zoetermeer of per e-mail personeelszaken@phenc.nl.

Voor meer informatie over de functie kun je contact opnemen met Gerard Metske (jurist), telefoon (079) 363 14 04.

Voor onze afdeling Beleid & Ondersteuning zijn wij op zoek naar een

Senior jurist m/v (fulltime)

De functie Eén van jouw kerntaken is het zelfstandig volgen en signaleren van in- en externe ontwikkelingen in wet- en regelgeving rond pensioenen en CAO's, alsmede ontwikkelingen binnen de uitvoeringsorganisaties van regelingen in de sociale zekerheid en deze vertalen naar organisatiebrede beleidsinitiatieven. Verder lever je een bijdrage aan het totale beleid van de collectieve bedrijfstakfondsen, zowel in vaststelling en realisatie enerzijds als monitoring anderzijds. Je treedt op als functionaris van paritair samengestelde fondsbesturen en zorgt in die hoedanigheid voor een kwalitatief goede, met afspraken overeenkomende dienstverlening. Je initieert overleg met afdelingen die betrokken zijn bij de uitvoering van (nieuw) beleid. Ook onderhoud je contacten met pensioenfondsen en verzekeraars en participeer je actief in bestuurlijke overlegorganen van fondsen en verzekeraars.

Wij zoeken Met het oog op de groei van het pensioenfonds en de ontwikkelingen in wet- en regelgeving rond pensioenen zijn wij op zoek naar een enthousiaste, goed onderlegde Senior jurist met een academisch werk- en denkniveau. Je hebt enkele jaren ervaring opgedaan, bijvoorbeeld als bedrijfsjurist of advocaat. Kennis en ervaring op het specialistische vakgebied van

pensioenen, verzekeringsrecht en sociale zekerheid is een pré. Je beheerst de Nederlandse taal tot in de puntjes, zowel mondeling als schriftelijk. Jouw oriëntatie is breed en je hebt een duidelijke visie op jouw vak. Je bent sociaal vaardig en initiatiefrijk. Een scherp analyticus die op een heldere manier standpunten weet te formuleren. Ervaring met pensioenfondsen en een netwerk binnen de bedrijfstakpensioenfondsen is uiteraard ook een pré.

Wij bieden Een informele, plezierige werkomgeving met korte lijnen. Tevens krijg je de ruimte om je verder te ontwikkelen en persoonlijke ambities te realiseren. Het salaris is marktconform en uiteraard afhankelijk van jouw ervaring.

PENSIOENFONDS
HORECA & CATERING

Postbus 7308 • 2701 AH Zoetermeer
Houtsingel 25 • 2719 EA Zoetermeer
Tel (079) 363 14 00 • Fax (079) 363 14 99
www.phenc.nl

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.